

2023/2832

2023 12 15

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2023/2832

2023 m. gruodžio 13 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos kategorijas, kurioms tas reikalavimas pranešti netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos kategorijomis. Taryba Reglamentu (ES) 2015/1588 priėmė sprendimą pagal Sutarties 109 straipsnį, kad viena iš tokių pagalbos kategorijų galėtų būti *de minimis* pagalba (t. y. tai pačiai įmonei per tam tikrą laikotarpį suteikta pagalba, neviršijanti tam tikros nustatytos sumos). Tuo remiantis laikoma, kad *de minimis* pagalba visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų neatitinka, todėl jai pranešimo tvarka netaikoma;
- (2) daugelyje sprendimų Komisija išaiškino Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą pagalbos sąvoką. Komisija taip pat išdėstė savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, kurios nepasiekus gali būti laikoma, kad Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma.
- (3) Komisijos patirtis taikant valstybės pagalbos taisykles įmonėms, kurios teikia visuotinės ekonominės svarbos paslaugas pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį, rodo, kad viršutinė riba, už kurią mažesnės tokioms įmonėms suteiktos lengvatos gali būti laikomos nedarantiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai arba neiškraipantiomis arba negalinčiomis iškraipyti konkurencijos, kai kuriais atvejais gali skirtis nuo Komisijos reglamentu (ES) 2023/2831 ⁽²⁾ nustatytos bendros *de minimis* viršutinės ribos. Iš tiesų, bent jau kai kurios iš tų lengvatų gali būti laikomos kompensacija už papildomas išlaidas, susijusias su visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu. Be to, daug veiklos rūšių, laikomų visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, yra riboto teritorinio pobūdžio. Pagal Komisijos reglamento (ES) Nr. 360/2012 ⁽³⁾ 2 straipsnio 2 dalį neturėtų būti laikoma, kad visuotinės ekonominės svarbos paslaugą teikiančioms įmonėms skiriama pagalba daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai arba iškraipo ar gali iškraipyti konkurenciją, jei bendra už teikiamas visuotinės ekonominės svarbos paslaugas skiriamos pagalbos suma neviršija 500 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį;

⁽¹⁾ OL L 248, 2015 9 24, p. 1.

⁽²⁾ 2023 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentu (ES) 2023/2831 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L, 2023/2831, 2023 12 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

⁽³⁾ 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms (OL L 114, 2012 4 26, p. 8).

- (4) atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 360/2012 taikymo patirtį, tikslinga pakoreguoti pagalbai, skirtai visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti, taikomas *de minimis* taisyklės, kad būtų atsižvelgta į kai kuriuos bendrajame *de minimis* Reglamente (ES) 2023/2831 padarytus koregavimus ir taip būtų užtikrintas suderinamumas, kartu atsižvelgiant į konkrečias visuotinės ekonominės svarbos paslaugų ypatybes;
- (5) be to, visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti skirtos *de minimis* pagalbos, kurią viena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurį trejų metų laikotarpį, viršutinę ribą tikslinga padidinti iki 750 000 EUR. Šia viršutine riba atsižvelgiama į infliaciją nuo tada, kai įsigaliojo Reglamentas (ES) Nr. 360/2012, ir į numatomus pokyčius, kurie įvyks šio reglamento galiojimo laikotarpiu. Ši viršutinė riba yra būtina siekiant užtikrinti, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, galėtų būti laikomos nedarančiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipančiomis arba negalinčiomis iškraipyti konkurencijos;
- (6) turėtų būti atsižvelgiama į valstybės narės skirtą valstybės pagalbą, net jei ji visa arba iš dalies finansuojama tos valstybės narės kontroliuojamais Sąjungos kilmės ištekliais. Neturėtų būti sudaromos sąlygos nustatyta *de minimis* viršutinę ribą viršijančią pagalbą išskirstyti į mažesnes dalis tam, kad jos patektų į šio reglamento taikymo sritį;
- (7) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdančias fizinis ar juridinis asmuo, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų ⁽⁴⁾. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, kad „bendrovės kontrolinį akcijų paketą turintis subjektas“, kuris „efektyviai kontroliuoja šią bendrovę tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaudamas jos valdyme“, turi būti laikomas dalyvaujančiu tos bendrovės ekonominėje veikloje. Todėl pats subjektas turi būti laikomas įmone, kaip ji suprantama pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį ⁽⁵⁾. Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turi būti laikomi viena įmone ⁽⁶⁾;
- (8) teisinio tikrumo sumetimais ir siekiant mažinti administracinę našta šiame reglamente reikėtų pateikti aiškų ir baigtinį kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada dvi ar daugiau įmonių toje pačioje valstybėje narėje turėtų būti laikomos viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽⁷⁾ ir Komisijos reglamento (ES) Nr. 651/2014 ⁽⁸⁾ I priede apibrėžiant mažąsias arba vidutines įmones (MVĮ) apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Atsižvelgiant į šio reglamento taikymo sritį, tie kriterijai turėtų būti taikomi tiek MVĮ, tiek didelėms įmonėms ir jais turėtų būti užtikrinama, kad taikant *de minimis* taisyklę susijusių įmonių grupė būtų laikoma viena įmone. Vis dėlto Sutarties 14 straipsnyje pripažįstama, kad bendrus ekonominius interesus tenkinančios paslaugos (visuotinės ekonominės svarbos paslaugos) užima ypatingą vietą tarp Sąjungos bendrųjų vertybių ir atlieka ypatingą vaidmenį skatinant socialinę ir teritorinę sanglaudą. Visuotinės ekonominės svarbos paslaugos turėtų kuo geriau atitikti naudotojų poreikius, o kiekviena valstybė narė turėtų galėti tuos poreikius patenkinti tinkamiausiu būdu, atsižvelgdama į savo specifinę padėtį, visų pirma susijusią su socialinių paslaugų teikimu. Dėl šios priežasties visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančios įmonės, kurių vienintelis tarpusavio ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga ar įstaigomis arba ne pelno subjektu ar subjektais, neturėtų būti laikomos tarpusavyje susijusiomis. Todėl turėtų būti atsižvelgiama į specifinę įmonių, kurias kontroliuoja ta pati viešoji įstaiga ar įstaigos arba ne pelno subjektas ar subjektai, tačiau jų kontroliuojamos įmonės gali turėti nepriklausomą sprendimų priėmimo galią, padėtį;

⁽⁴⁾ 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze / Cassa di Risparmio di Firenze ir kt.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 107 punktai.

⁽⁵⁾ Ten pat, 112 ir 113 punktai.

⁽⁶⁾ 2002 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Nyderlandai / Komisija*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁽⁷⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

⁽⁸⁾ 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL L 187, 2014 6 26, p. 1).

- (9) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti skirtai pagalbai. Todėl pagalbą gaunančiai įmonei turėtų būti raštu ar elektronine forma pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, kurioms skirta pagalba. Nors pavedime apie visuotinės ekonominės svarbos paslaugą, kuriai teikti skirta pagalba, įmonė turėtų būti informuojama, jame nebūtina pateikti visą išsamią Komisijos sprendimo 2012/21/ES ⁽⁹⁾ 4 straipsnyje nustatytą informaciją;
- (10) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas pirminės gamybos sektoriuose, konkrečiai, pirminės žemės ūkio produktų gamybos ir pirminės žvejybos ir akvakultūros produktų gamybos sektoriuose, į tai, kad šių sektorių įmonėms retai pavedama teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas ir į riziką, kad šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos nesiekiančios pagalbos sumos vis tiek galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, šis reglamentas tiems sektoriams neturėtų būti taikomas;
- (11) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai jais, jei laikomasi tam tikrų sąlygų. Veikla ūkyje, pavyzdžiui, grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas, būtina ruošiant produktą parduoti pirmą kartą, ar pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba ir todėl jai šis reglamentas neturėtų būti taikomas;
- (12) taip pat atsižvelgiant į žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimo ir prekybos veiklos pobūdį, šių veiklos rūšių tarpusavio panašumus ir jų panašumus su kita perdirbimo ir prekybos veikla, žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimo ir prekybos veiklą vykdančioms įmonėms šis reglamentas turėtų būti taikomas, jei tenkinamos tam tikros sąlygos. Nei ūkyje ar laive vykdoma veikla, būtina ruošiant gyvūną ar augalą parduoti pirmą kartą, be kita ko, pjaustymas, filė gamyba ar užšaldymas, nei pirmas pardavimas perpardavėjams ar perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu ar prekyba ir todėl tokiai veiklai šis reglamentas neturėtų būti taikomas;
- (13) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisina bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės įpareigtos nesiimti jokių priemonių, kurios galėtų jam pakenkti arba nustatyti jo išimtis ⁽¹⁰⁾. Dėl tos priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal žemės ūkio sektoriaus rinkoje išgytų arba jai pateiktų produktų kainą ar kiekį. Jis taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, susijusiai su prievole ja dalytis su pirminės žemės ūkio produkcijos gamintojais. Šie principai taip pat taikomi žvejybos ir akvakultūros sektoriui;
- (14) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vidaus nei importuotų prekių arba paslaugų. Visų pirma jis neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose valstybėse narėse arba trečiojoje šalyje finansuoti. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 ⁽¹¹⁾ „netaikomas ne visai pagalbai, kuri galėtų turėti įtakos eksportui, o tik tai, kurios tiesioginis tikslas pagal pačią jos formą – remti pardavimus kitoje valstybėje“ ir kad „pagalba investicijoms su sąlyga, kad jos principų ar sumos viena ar kita forma neapibrėžia eksportuotų prekių kiekis, nepriklauso prie „pagalb[os] su eksportu susijusiai veiklai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 1 straipsnio 1 dalies d punktą, ir todėl nepatenka į šios nuostatos taikymo sritį, net jei taip remiamos investicijos sudaro sąlygas vystyti eksportui skirtų prekių gamybą“ ⁽¹²⁾. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia teikiant naują arba esamą produktą naujai rinkai kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, paprastai nėra eksporto pagalba;

⁽⁹⁾ 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas 2012/21/ES dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas (OL L 7, 2012 1 11, p. 3).

⁽¹⁰⁾ 2002 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Prancūzija / Komisija*, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, 31 punktas.

⁽¹¹⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

⁽¹²⁾ 2018 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *ZPT AD / Narodno sabranie na Republika Bulgaria ir kt.*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, 55 ir 56 punktai.

- (15) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais. Kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, reikia atsižvelgti į bendrą per ankstesnius trejus metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;
- (16) jei įmonė vykdo veiklą viename iš sektorių, kuriems šis reglamentas netaikomas, ir taip pat vykdo veiklą kituose sektoriuose arba kitą veiklą, tiems kitiems sektoriams ar kitai veiklai šis reglamentas turėtų būti taikomas su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar apskaitą, užtikrins, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų naudojama *de minimis* pagalba. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir tuomet, kai įmonės veikia sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos. Jei įmonė negali užtikrinti, kad veiklai sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos, *de minimis* pagalba būtų teikiama tik iki tų mažesnių viršutinių ribų, visai įmonės veiklai turėtų būti taikoma mažiausia viršutinė riba;
- (17) turėtų būti nustatytos taisyklės siekiant užtikrinti, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti atitinkamuose valstybės pagalbos reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Turėtų būti nustatytos ir aiškios pagalbos sumavimo taisyklės;
- (18) šiuo reglamentu neatmetama galimybė, kad priemonė galėtų būti nelaikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitais nei šiame reglamente nustatytais pagrindais, pavyzdžiui, tais atvejais, kai priemonė atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principą arba yra nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu. Visų pirma Sąjungos finansavimas, kurį centralizuotai valdo Komisija ir kurio tiesiogiai arba netiesiogiai valstybė narė nekontroliuoja, nėra valstybės pagalba ir į ją neturėtų būti atsižvelgiama nustatant, ar viršyta šiame reglamente nustatyta viršutinė riba;
- (19) šis reglamentas neapima visų atvejų, kai priemonė gali nedaryti poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipyti arba negalėti iškraipyti konkurencijos. Tam tikrais atvejais gali būti, kad pagalbos gavėjas teikia prekes ar paslaugas ribotoje valstybės narės teritorijoje (pvz., salų ar atokiausiame regione) ir kad jis veikiausiai nepritrauks klientų iš kitų valstybių narių, taip pat numatoma, kad priemonė galėtų turėti tik nereikšmingą poveikį tarpvalstybinio investavimo arba įsisteigimo sąlygoms. Tokios priemonės turėtų būti vertinamos kiekvienu konkrečiu atveju;
- (20) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis Reglamento (ES) 2023/2831 taikymui įmonėms, kurios teikia visuotinės ekonominės svarbos paslaugas. Skirdamos pagalbą už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą valstybės narės turėtų galėti laisvai pasirinkti remtis arba šiuo reglamentu, arba Reglamentu (ES) 2023/2831;
- (21) *Altmark* sprendime ⁽¹³⁾ Teisingumo Teismas nustatė keletą sąlygų, kurios turi būti tenkinamos, kad kompensacija už visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimą nebūtų laikoma valstybės pagalba. Šiomis sąlygomis užtikrinama, kad kompensacija už grynąsias sąnaudas, kurias patyrė veiksmingai veikiančios įmonės teikdamos visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, nebūtų laikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Jei šių sąlygų nesilaikoma, kompensacija yra valstybės pagalba, kuri gali būti paskelbta suderinama pagal taikytinas Sąjungos taisykles. Kad šis reglamentas nebūtų taikomas siekiant nesilaikyti sprendime *Altmark* nustatytų sąlygų ir kad pagal šį reglamentą skirta *de minimis* pagalba nedarytų poveikio prekybai dėl jos sumavimo su kita kompensacija už tą pačią visuotinės ekonominės svarbos paslaugą, *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą neturėtų būti sumuojama su kita kompensacija už tą pačią paslaugą neatsižvelgiant į tai, ar ji yra valstybės pagalba pagal sprendimą *Altmark*, arba suderinama valstybės pagalba pagal Sprendimą 2012/21/ES ar Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“ ⁽¹⁴⁾;

⁽¹³⁾ 2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg / Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH ir Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 88–93 punktai.

⁽¹⁴⁾ Komisijos komunikatas „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma“ (2011 m.) (OL C 8, 2012 I 11, p. 15).

- (22) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios tikslų bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai *de minimis* pagalbai). Toks tikslus apskaičiavimas įmanomas, pavyzdžiui, dotacijoms, palūkanų subsidijoms ir apribotam atleidimui nuo mokesčių ar kitoms priemonėms, kuriomis numatoma riba, užtikrinanti, kad nebūtų viršyta atitinkama viršutinė riba. Ribos numatymas reiškia, kad jei tiksli pagalbos suma nežinoma, valstybė narė priemonės, su kuria susijusi tiksli suma nežinoma, atveju turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi viršutinei ribai, siekdama užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;
- (23) užtikrinant skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą, visos valstybės narės turėtų taikyti tą patį skaičiavimo metodą suteiktos pagalbos bendrai sumai apskaičiuoti. Siekiant palengvinti šį skaičiavimą, ne kaip pinigines dotacijas teikiamos pagalbos sumos turėtų būti konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojančiomis palūkanų normomis. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos valstybės pagalbos taisyklės taikyti vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą turėtų būti taikomos orientacinės rinkos normos, nustatytos pagal Komisijos komunikatą dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo ⁽¹⁵⁾;
- (24) pagalba, kurią sudaro paskolos, įskaitant kaip paskolas teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente turėtų būti numatyta aiški taisyklė, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Galima laikyti, kad paskolų, kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir kurios neviršija 3 750 000 EUR ir penkerių metų trukmės arba 1 875 000 EUR ir 10 metų trukmės, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tai grindžiama Komisijos patirtimi, taip pat atsižvelgiama į infliaciją nuo tada, kai įsigaliojo Reglamentas (ES) Nr. 360/2012, ir šio reglamento galiojimo laikotarpiu numatomus infliacijos pokyčius. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su įmonėmis, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos (nes, pavyzdžiui, įmonei taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra arba ji atitinka nacionalinės teisės kriterijus, kad įmonės kreditorių prašymu jai būtų pradėta kolektyvinė nemokumo procedūra), skiriamos pagalbos bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė tokioms įmonėms turėtų būti netaikoma;
- (25) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus atvejus, kai bendra valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą arba kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta rizikos finansų gairėse ⁽¹⁶⁾, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus atvejus, kai pagal atitinkamą priemonę suteikiamas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;
- (26) pagalba, kurią sudaro garantijos, įskaitant kaip garantijas teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime ⁽¹⁷⁾ atitinkamos rūšies įmonėms nustatytais saugumo granato priemokomis. Šiame reglamente reikėtų nustatyti aiškias taisykles, kuriomis atsižvelgiama ir į pagrindinės paskolos sumą, ir į garantijos trukmę. Jei būtų nustatytos aiškios taisyklės, tai turėtų padėti supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % santykinai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, kai nuostolius proporcingai ir vienodomis sąlygomis padengia paskolos davėjas ir garantas, o grynosiomis susigrąžintomis sumomis, atgautomis iš paskolos gavėjo suteiktų vertybinių popierių, proporcingai sumažinami paskolos davėjo ir garanto patirti nuostoliai. Šios taisyklės neturėtų būti

⁽¹⁵⁾ Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo (OL C 14, 2008 1 19, p. 6).

⁽¹⁶⁾ Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos rizikos finansų investicijoms skatinti gairės“ (OL C 508, 2021 12 16, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Pavyzdžiui, Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiami valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

taikomos tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Remiantis Komisijos patirtimi, atsižvelgiant į infliaciją nuo tada, kai įsigaliojo Reglamentas (ES) Nr. 360/2012, ir į šio reglamento galiojimo laikotarpiu numatomus infliacijos pokyčius, turėtų būti laikoma, kad garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos, kai i) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, ii) garantuojama suma neviršija 5 625 000 EUR ir iii) garantijos trukmė neviršija 5 metų. Tas pats taikoma, kai i) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, ii) garantuojama suma neviršija 2 813 036 EUR ir iii) garantijos trukmė neviršija 10 metų;

- (27) be to, garantijų bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti valstybės narės gali naudoti metodiką, apie kurią Komisijai pranešta pagal kitą valstybės pagalbos srityje tuo metu taikytą Komisijos reglamentą ir kurią Komisija pripažino atitinkančia Pranešimą dėl garantijų ⁽¹⁸⁾ arba bet kurią kitą vėliau priimtą pranešimą. Valstybės narės gali taikyti šį būdą, tik jei patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžiama garantijos rūšis ir pagrindinio sandorio rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą;
- (28) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija turėtų patikrinti, ar priemonės, kuri nėra dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija ar rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą ar kvazinuosavą kapitalą, apribotas atleidimas nuo mokesčių arba kitos priemonės, kuriomis numatoma riba, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;
- (29) Komisija privalo užtikrinti, kad būtų laikomasi valstybės pagalbos taisyklių ir kad jos atitiktų Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nustatytą lojalaus bendradarbiavimo principą. Valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties vykdymą nustatydamos reikiamas priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad bendra vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę suteiktos *de minimis* pagalbos, skirtos visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti, suma neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos. Valstybės narės turėtų vykdyti suteiktos pagalbos stebėseną siekdamos užtikrinti, kad nebūtų viršyta šiame reglamente nustatyta viršutinė riba ir kad būtų laikomasi pagalbos sumavimo taisyklių. Vykdydamos tą pareigą, ne vėliau kaip nuo 2026 m. sausio 1 d. valstybės narės nacionalinio arba Sąjungos lygmens centriniame registre turėtų pateikti visą informaciją apie suteiktą *de minimis* pagalbą ir tikrinti, ar suteikiant naują pagalbą neviršijama šiame reglamente nustatyta viršutinė riba. Naudojant centrinių registrų, įmonėms sumažės administracinė našta. Registre sukaupus trejų metų duomenis, joms neberekės pagal šį reglamentą registruoti ir deklaruoti kitos gautos *de minimis* pagalbos. Šio reglamento tikslais vykdoma šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos laikymosi kontrolė iš esmės grindžiama į centrinių registrų įtraukta informacija;
- (30) nacionalinių centrinių registrų gali įkurti kiekviena valstybė narė. Jos gali toliau naudoti esamus nacionalinius centrinius registrus, atitinkančius šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Komisija įkurs Sąjungos lygmens centrinių registrų, o juo naudotis valstybės narės galės nuo 2026 m. sausio 1 d.;
- (31) atsižvelgiant į tai, kad daugumai MVĮ administracinė našta ir reglamentavimo kliūtys yra problema ir kad Komisija siekia ataskaitų teikimo reikalavimų našta sumažinti 25 % ⁽¹⁹⁾, kiekvienas centrinis registras turėtų būti sukurtas taip, kad administracinė našta būtų sumažinta. Kuriant ir tvarkant Sąjungos lygmens centrinių registrų ir nacionalinius centrinius registrus galima pasinaudoti gerąja administravimo praktika, nustatyta, pavyzdžiui, Bendrųjų skaitmeninių vartų reglamente ⁽²⁰⁾;

⁽¹⁸⁾ Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

⁽¹⁹⁾ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Pagalbos MVĮ priemonių rinkinys“ (COM(2023) 535 final).

⁽²⁰⁾ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1724, kuriuo sukuriama bendrieji skaitmeniniai vartai, skirti suteikti prieigą prie informacijos, procedūrų ir paslaugos bei problemų sprendimo paslaugų, ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 295, 2018 11 21, p. 1).

- (32) skaidrumo taisyklėmis siekiama užtikrinti geresnį reikalavimų laikymąsi, didesnę atskaitomybę, tarpusavio vertinimą ir galiausiai veiksmingesnes viešąsias išlaidas. Pagalbos gavėjo pavadinimo paskelbimas centriniame registre atitinka teisėtą interesą užtikrinti skaidrumą teikiant visuomenei informaciją apie valstybių narių lėšų naudojimą. Jei centriniame registre skelbiant asmens duomenis laikomasi Sąjungos duomenų apsaugos taisyklių ⁽²¹⁾, pagalbos gavėjų teisė į savo asmens duomenų apsaugą nėra nepagrįstai pažeidžiama. Valstybės narės turėtų turėti galimybę konkrečioms įrašams suteikti pseudonimus, kai tai būtina siekiant laikytis Sąjungos duomenų apsaugos taisyklių;
- (33) šiuo reglamentu turėtų būti nustatytos sąlygos, pagal kurias visos priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, gali būti laikomos nedarančiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipiančiomis konkurencijos arba nekeliančiomis tokios grėsmės. Dėl šios priežasties šis reglamentas turėtų būti taikomas ir iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei tenkinamos visos jame nustatytos sąlygos. Taip pat turėtų būti laikoma, kad Reglamento (ES) Nr. 360/2012 kriterijus atitinkančiai pagalbai, suteiktai nuo 2012 m. balandžio 29 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d., nėra netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti;
- (34) atsižvelgiant į tai, kad valstybės pagalbos politiką reikia dažnai peržiūrėti, šis reglamentas turėtų būti taikomas ribotą laiką; Šiuo reglamentu pakeičiamas Reglamentas (ES) Nr. 360/2012 pasibaigus jo galiojimui;
- (35) pasibaigus šio reglamento taikymo laikotarpiui ir jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti taikomas šešių mėnesių *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas, tikslinimo laikotarpis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugą teikiančioms įmonėms, visuose sektoriuose, išskyrus:
- pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms pirminės žvejybos ir akvakultūros produktų gamybos veiklą;
 - pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimo ir prekybos veiklą, kai pagalbos dydis nustatomas pagal išgytą arba rinkai pateiktą produktų kainą arba kiekį;
 - pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą;
 - pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais veiklą, vienu iš šių atvejų:
 - kai pagalbos suma nustatoma pagal iš pirminės produkcijos gamintojų išgytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų tokių produktų kainą arba kiekį,
 - kai pagalba priklauso nuo to, ar ji bus iš dalies arba visa perduota pirminės produkcijos gamintojams;
 - pagalbą, suteiktą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje valstybėje arba valstybėje narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
 - pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vidaus nei importuotų prekių arba paslaugų.

⁽²¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1); 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą viename iš 1 dalies a, b, c arba d punkte nurodytų sektorių ir taip pat vykdo veiklą viename ar keliuose kituose sektoriuose, kuriems taikomas šis reglamentas, arba kitą veiklą, kuriai taikomas šis reglamentas, šis reglamentas taikomas pagalbai, kuri suteikta pastaruosiuose sektoriuose ar pastarajai veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar apskaitą, užtikrins, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų naudojama *de minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) žemės ūkio produktai – Sutarties I priede išvardyti produktai, išskyrus žvejybos ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 ⁽²²⁾;
- b) pirminė žemės ūkio produktų gamyba – Sutarties I priede išvardytų dirvožemio ir gyvulininkystės produktų gamyba nesiimant tolesnių veiksmų, kuriais keičiamas tokių produktų pobūdis;
- c) žemės ūkio produktų perdirbimas – operacija su žemės ūkio produktu, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus veiklą ūkyje, būtiną ruošiant gyvūninį ar augalinį produktą parduoti pirmą kartą;
- d) prekyba žemės ūkio produktais – žemės ūkio produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus pirminės produkcijos gamintojo vykdomą pirminį pardavimą perpardavėjams arba perdirbėjams ir vykdomą veiklą ruošiant produktą tokiam pirminiam pardavimui; pardavimas, kai pirminės produkcijos gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba žemės ūkio produktais, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose;
- e) žvejybos ir akvakultūros produktai – produktai, apibrėžti Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 5 straipsnio a ir b punktuose;
- f) pirminė žvejybos ir akvakultūros produktų gamyba – visos su vandens organizmų žvejyba, veisimu ar auginimu susijusios operacijos, taip pat ūkyje ar laive vykdoma veikla, būtina ruošiant gyvūną ar augalą parduoti pirmą kartą, be kita ko, pjaustymas, filė gamyba ar užšaldymas, ir pirmas pardavimas perpardavėjams ar perdirbėjams;
- g) žvejybos ir akvakultūros produktų perdirbimas ir prekyba – visos po iškrovimo ar surinkimo (akvakultūros atveju) vykdomos operacijos, įskaitant paruošimą, apdorojimą ir transformavimą, kurių rezultatas yra perdirbtas produktas, ir tų produktų platinimas;
- h) ne pelno subjektas – bet kokios teisinės formos (viešosios ar privatinės teisės) subjektas, kurio pagrindinis tikslas atlikti socialines užduotis ir kuris gaunamą pelną reinvestuoja ir daugiausia vykdo nekomercinę veiklą. Kai toks subjektas vykdo ir komercinę veiklą, jis turi užtikrinti, kad tokios komercinės veiklos finansavimas, išlaidos ir pajamos būtų apskaitomi atskirai nuo nekomercinės veiklos.

2. Viena įmonė – taikant šį reglamentą, tai visos įmonės, tarpusavyje susietos bent vienos rūšies iš šių santykių:

- a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
- b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;
- c) viena įmonė turi teisę kitai įmonei daryti lemiamą poveikį, remdamasi su šia įmone sudaryta sutartimi arba vadovaudamasi steigimo sutarties ar įstatų nuostata;

⁽²²⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

- d) viena įmonė, kuri yra kitos įmonės akcininkė arba narė, pagal susitarimą su kitais tos įmonės akcininkais ar nariais viena kontroliuoja tos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios a–d punktuose nurodytais santykiais susietos per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone. Tačiau visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančios įmonės, kurių vienintelis tarpusavio ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga ar įstaigomis arba ne pelno subjektu ar subjektais, šio reglamento tikslais nelaikomos viena įmone.

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Įmonėms skirtos su visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimu susijusios pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti.
2. Bendra vienai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančiai įmonei skirtos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 750 000 EUR per bet kurią trejų metų laikotarpį.
3. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.
4. 2 dalyje nustatyta viršutinė riba taikoma neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais.
5. Laikantis 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, pagalba išreiškiama kaip pinigine dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. neatskaičius mokesčių ar kitų rinkliavų. Jei pagalba teikiama ne kaip dotacija, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.
6. Jei pagalba išmokama keliomis dalimis, jos vertė yra diskontuojama iki vertės suteikimo momentu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.
7. Jei suteikus naują *de minimis* pagalbą, skirtą visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti, būtų viršyta 2 dalyje nustatyta viršutinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas netaikomas.
8. Susijungimų ar išigijimų atveju, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba išigyjančiai įmonei viršija 2 dalyje nustatytą viršutinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę susijungiančioms įmonėms suteiktą *de minimis* pagalbą. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba išigijimą, tebėra teisėta.
9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo išgaliojimo dieną.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai *de minimis* pagalbai).

2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.
3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:
 - a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka vidaus teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jo padėtis turi prilygti bent jau B– kredito reitingui ir arba
 - b) paskola yra užtikrinama ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskolos suma yra arba 3 750 000 EUR per penkerius metus, arba 1 875 000 EUR per 10 metų; jeigu paskola yra mažesnė nei tos sumos arba suteikiama trumpesniai negu atitinkamai penkerių ar 10 metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos dalis, arba
 - c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.
4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, tik jeigu bendra valstybės injekcijos suma neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos.
5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą ar kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, tik jeigu vienai įmonei suteiktas kapitalas neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos.
6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:
 - a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka vidaus teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jo padėtis turi prilygti bent jau B– kredito reitingui ir arba
 - b) garantija niekada neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, nuostolius proporcingai ir vienodomis sąlygomis padengia paskolos davėjas ir garantas, grynosiomis susigrąžintomis sumomis, atgautomis iš paskolos gavėjo suteiktų vertybinių popierių, proporcingai sumažinami paskolos davėjo ir garanto patirti nuostoliai ir garantuojama suma yra 5 625 000 EUR, o garantijos trukmė – penkeri metai, arba garantuojama suma – 2 813 036 EUR, o garantijos trukmė – 10 metų; jei garantuojama suma mažesnė nei šios sumos arba garantija suteikiama trumpesniai ne atitinkamai penkerių ar 10 metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis, arba
 - c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytais saugumo granato priemokomis, arba
 - d) iki įgyvendinimo:
 - i) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką Komisijai buvo pranešta pagal kitą valstybės pagalbos srityje tuo metu taikytą Komisijos reglamentą ir tą metodiką Komisija pripažino atitinkančią Pranešimą dėl garantijų arba vėliau priimtą pranešimą ir
 - ii) toje metodikoje aiškiai apibrėžiama garantijos rūšis ir pagrindinio sandorio rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.
7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba yra užtikrinama, kad šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. Pagal šį reglamentą suteikta *de minimis* pagalba gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal kitus *de minimis* reglamentus ⁽²³⁾.
2. *De minimis* pagalba pagal šį reglamentą nesumuojama su jokia kita kompensacija, suteikta už tos pačios visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimą, neatsižvelgiant į tai, ar ta kompensacija yra valstybės pagalba, ar ne.
3. Pagal šį reglamentą skiriama *de minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti išlaidoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti išlaidoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis

Stebėseną ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nuo 2026 m. sausio 1 d. informacija apie *de minimis* pagalbą, skirtą visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti, būtų užregistruota nacionaliniame arba Sąjungos lygmens centriniame registre. Centriniame registre skelbiami pagalbos gavėjo identifikavimo duomenys, pagalbos suma, suteikimo data, pagalbą teikianti institucija, pagalbos priemonė ir susijęs sektorius, remiantis Sąjungos statistiniu ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriumi (NACE klasifikatoriumi). Centrinis registras sukuriamas taip, kad informacija visuomenei būtų lengvai prieinama, kartu užtikrinant, kad būtų laikomasi Sąjungos duomenų apsaugos taisyklių, be kita ko, konkrečioms įrašams prirėkus suteikiant pseudonimus.
2. Valstybės narės per 20 darbo dienų nuo pagalbos suteikimo centriniame registre užregistruoja 1 dalyje nurodytą informaciją apie atitinkamos valstybės narės institucijos suteiktą *de minimis* pagalbą. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kad užtikrintų centriniame registre esančių duomenų tikslumą.
3. Valstybės narės užregistruotą informaciją apie individualią *de minimis* pagalbą saugo 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos.
4. Valstybė narė naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą suteikia tik patikrinusi, ar dėl tos naujos *de minimis* pagalbos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir ar laikomasi visų šiame reglamente nustatytų sąlygų.
5. Nacionalinio lygmens centrinių registrų naudojančios valstybės narės Komisijai agreguotus praėjusiais metais suteiktos *de minimis* pagalbos duomenis pateikia kiekvienais metais iki birželio 30 d. Pateikiami šie suvestiniai duomenys: pagalbos gavėjų skaičius, bendra suteiktos *de minimis* pagalbos suma ir bendra kiekvienam sektoriui (pagal NACE klasifikatorių) suteiktos *de minimis* pagalbos suma. Pirmą kartą duomenys pateikiami apie 2026 m. sausio 1 d.–gruodžio 31 d. suteiktą *de minimis* pagalbą. Jei yra suvestinių duomenų apie ankstesnius laikotarpius, valstybės narės gali juos pateikti Komisijai.
6. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurių gavo bet kuri įmonė.

⁽²³⁾ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 9), 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje (OL L 190, 2014 6 28, p. 45) ir Reglamentas (ES) 2023/2831.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka visas šiame reglamente nustatytas sąlygas.
2. Nuo 2012 m. balandžio 29 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamente (ES) Nr. 360/2012 nustatytas sąlygas, nėra laikoma atitinkančia visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir todėl jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti.
3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokia šio reglamento sąlygas atitinkanti *de minimis* pagalba gali būti toliau teisėtai teikiama dar šešių mėnesių laikotarpiu.
4. Kol centrinis registras nesukurtas ir jame nesukaupiama trejų metų informacija, įmonei *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą ketinanti suteikti valstybė narė tą įmonę informuoja raštu ar elektroniniu būdu apie pagalbos sumą, išreikštą bendroju subsidijos ekvivalentu, ir jos *de minimis* pobūdį, pateikdama tiesioginę nuorodą į šį reglamentą. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemos pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis įpareigojimo pranešdama įmonėms apie sumą, prilygstančią pagal tą schemą suteiktinai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiais atvejais fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar neviršyta šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta viršutinė riba. Prieš teikdama pagalbą valstybė narė iš atitinkamos įmonės gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie visą kitą per bet kurį trejų metų laikotarpį gautą *de minimis* pagalbą, kuriai taikomas šis reglamentas arba kiti *de minimis* reglamentai.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.

Jis taikomas iki 2030 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2023 m. gruodžio 13 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN